

Teorija Zvezdanih Spektara Lekcija 3: JPZ u modelima zvezdanih atmosfera

Ivan Milić (AOB / MATF)

25/10/2022

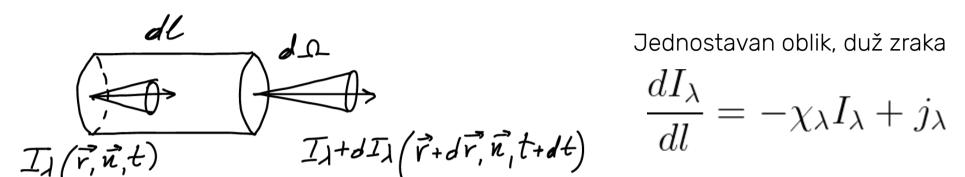
Podsetnik

- Na prošlom času smo pričali o jednačini prenosa zračenja
- Intenzitet generalno sedmodimenziona veličina → ako se fokusiramo na jedan zrak (pravac), i ne razmatramo vremensku zavisnost, postaje dvodimenziona veličina (udaljenost duž pravca i talasna dužina).
- Formalno rešenje duž pravca:

$$I_{\lambda}^{+} = I_{\lambda}^{0} e^{-\tau_{\lambda}} + \int_{0}^{\tau_{\lambda}} S(t) e^{-t} dt$$

- Danas ćemo analizirati malo generalniji slučaj zvezdanu atmosferu.
- Rešenje JPZ za atmosferu + apsorpcija i emisija u zvezdanoj atmosferi.

Jednačina prenosa zračenja

Generalnije gledano, transport energije kroz ovaj cilindar je opisan promenom intenziteta, kao i izvorima i ponorima zračenja.

U 3D, vremenski zavisnom obliku, izgleda ovako (vektor *n* označava pravac)

$$\frac{1}{c}\frac{dI_{\lambda}(\vec{r},\vec{n},t)}{dt} + \vec{n}\cdot\nabla I_{\lambda}(\vec{r},\vec{n},t) = -\chi_{\lambda}(\vec{r},\vec{n},t)I_{\lambda}(\vec{r},\vec{n},t) + j_{\lambda}(\vec{r},\vec{n},t)$$

Jednačina prenosa zračenja u 1D atmosferama

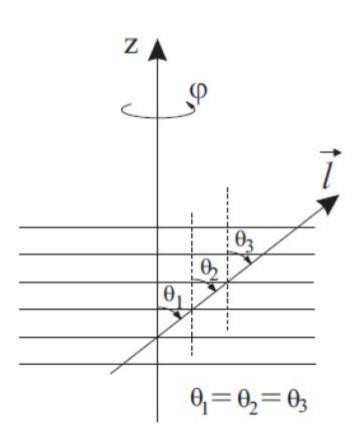
$$\frac{1}{c}\frac{dI_{\lambda}(\vec{r},\vec{n},t)}{dt} + \vec{n}\cdot\nabla I_{\lambda}(\vec{r},\vec{n},t) = -\chi_{\lambda}(\vec{r},\vec{n},t)I_{\lambda}(\vec{r},\vec{n},t) + j_{\lambda}(\vec{r},\vec{n},t)$$

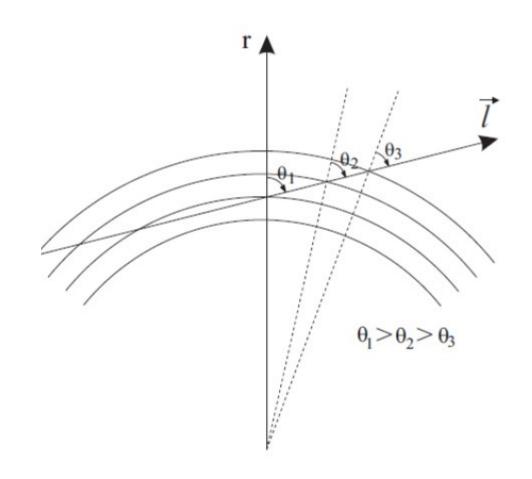
lako postoje situacije u kojima rešavamo ovu jednačinu (numerički), u ovom kursu ćemo koristiti dosta pojednostavljenja:

- Stacionarnost: svetlost prelazi put kroz atmosferu mnogo brže nego što atmosfera stigne da se promeni (diskusija 2-3 minuta).
- 1D aproksimacija Pretpostavlja da fizički parametri ne zavise od x i y.
- Sada na tablu da vidimo šta ovo implicira!

Jednačina prenosa u 1D atmosferi

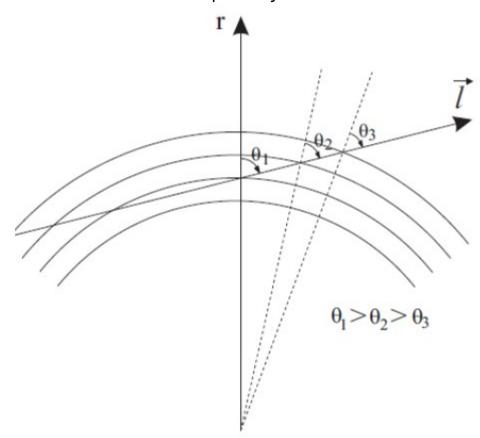
1D plan-paralena vs 1D sferna geometrija

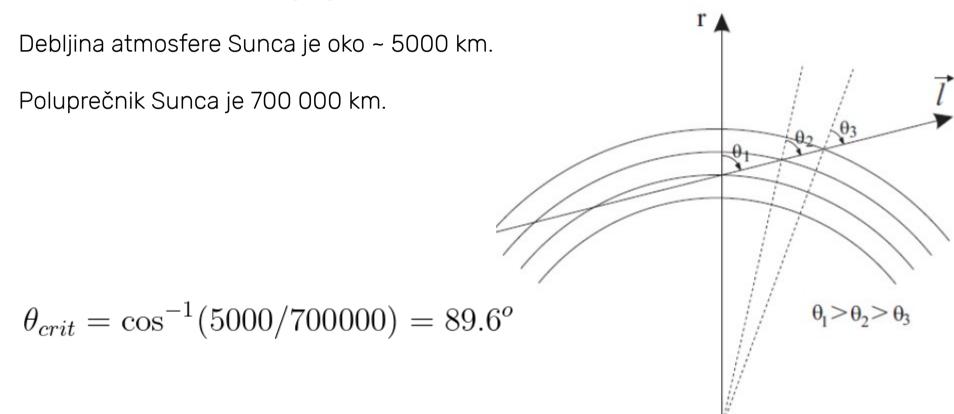
Pitanje

Za koje vrednosti polarnog ugla sferičnost Sunčeve atmosfere postaje bitna?

Pitanje

Za koje vrednosti polarnog ugla sferičnost Sunčeve atmosfere postaje bitna?

Jednačina prenosa zračenja u 1D atmosferama

Nakon ove diskusije dobijamo:

$$\cos\theta \frac{dI_{\lambda}(z,\theta)}{dz} = -\chi_{\lambda}(z)I_{\lambda}(z,\theta) + j_{\lambda}(z)$$

• Odnosno, uvodeći optičku dubinu i funkciju izvora i čuveno "mi":

$$\mu \frac{dI_{\lambda}(\tau_{\lambda}, \theta)}{d\tau_{\lambda}} = I_{\lambda}(\tau_{\lambda}, \theta) - S_{\lambda}(\tau_{\lambda})$$

- U ovoj formulaciji talasne dužine su dekuplovane, možemo da rešimo jednačinu prenosa odvojeno za svaku talasnu dužinu koja nas zanima.
- Npr. aproksimacija sive atmosfere razmatra samo jednu talasnu dužinu, tj. neki srednji koeficijent apsorpcije za sve talasne dužine.

Računanje izlaznog spektra

- Data nam je raspodela T, p, hemijski sastav sa visinom.
- Biramo talasnu dužinu
- U svakoj tački atmosfere računamo koeficijente apsorpcije i emisije
- Računamo skalu optičke dubine i funkciju izvora
- Integralimo:

$$I_{\lambda}^{+} = \int_{0}^{\infty} S_{\lambda}(\tau_{\lambda}) e^{-\tau_{\lambda}} d\tau_{\lambda}$$

Ponavljamo za ostale talasne dužine → To je naš spektar!

Pitanje #1

Šta ako nam treba intenzitet u nekoj drugoj tački, a ne na površini atmosfere?

I ovo ćemo rešiti na tabli.

Formalno rešenje jednačine prenosa:

Za ulazno i izlazno zračenje formalno rešenje ima sledeći oblik:

$$I_{\lambda}^{+}(\tau_{\lambda}) = \int_{\tau_{\lambda}}^{\infty} S_{\lambda}(t)e^{-(t-\tau_{\lambda})}dt$$
$$I_{\lambda}^{-}(\tau_{\lambda}) = \int_{0}^{\tau_{\lambda}} S_{\lambda}(t)e^{-(\tau_{\lambda}-t)}dt$$

U principu, atmosfera ne mora da bude polubeskonačna. Šta onda?

Ulazno zračenje ne mora da bude nula. Šta onda?

Formalno rešenje jednačine prenosa:

Za ulazno i izlazno zračenje formalno rešenje ima sledeći oblik:

$$I_{\lambda}^{+}(\tau_{\lambda}) = \int_{\tau_{\lambda}}^{\infty} S_{\lambda}(t)e^{-(t-\tau_{\lambda})}dt$$
$$I_{\lambda}^{-}(\tau_{\lambda}) = \int_{0}^{\tau_{\lambda}} S_{\lambda}(t)e^{-(\tau_{\lambda}-t)}dt$$

Ovo je nekad poznato i kao **integralni oblik** jednačine prenosa. U praksi, kada JPZ rešavamo numerički, za neke zadate (tabelarne) vrednosti funkcije izvora, naši numerički metodi se zasnivaju na ovome.

Još malo o optičkoj dubini:

 Optička dubine neke tačke (na nekoj talasnoj dužini) izražava verovatnoću (direktnog!) bekstva fotona te talasne dužine iz te tačke:

$$I_{\lambda} = I_{\lambda}^{0} e^{-\tau_{\lambda}}$$

• Ako zamislimo homogenu sredinu, i setimo se definicije srednjeg slobodnog puta:

$$\langle l \rangle = \frac{1}{\chi_{\lambda}}$$

$$\tau_{\lambda} = l \chi_{\lambda} = \frac{l}{\langle l \rangle}$$

Broj srednjih slobodnih puteva na datoj talasnoj dužini!

Pitanje:

Koliki je očekivani optički put koju će preći jedan foton kroz optički gustu sredinu?

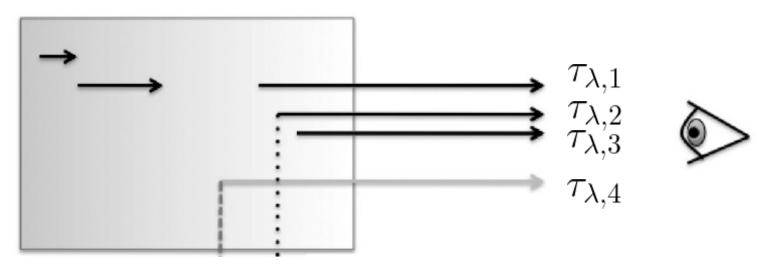
Pitanje:

Koliki je očekivani optički put koju će preći jedan foton kroz optički gustu sredinu?

$$\overline{\tau_{\lambda}} = \frac{\int_0^{\infty} e^{-\tau_{\lambda}} \tau_{\lambda} d\tau_{\lambda}}{\int_0^{\infty} e^{-\tau_{\lambda}} d\tau_{\lambda}} = 1$$

- Famozna "optička dubina jednako jedan".
- Nekad poznata kao i "Eddingtonova aproksimacija". (Uradite zadatak 2 sa Vežbi #2, ako već niste!)
- Ne zaboravite: optička dubina na različitim talasnim dužinama odgovara različitim geometrijskim putevima!

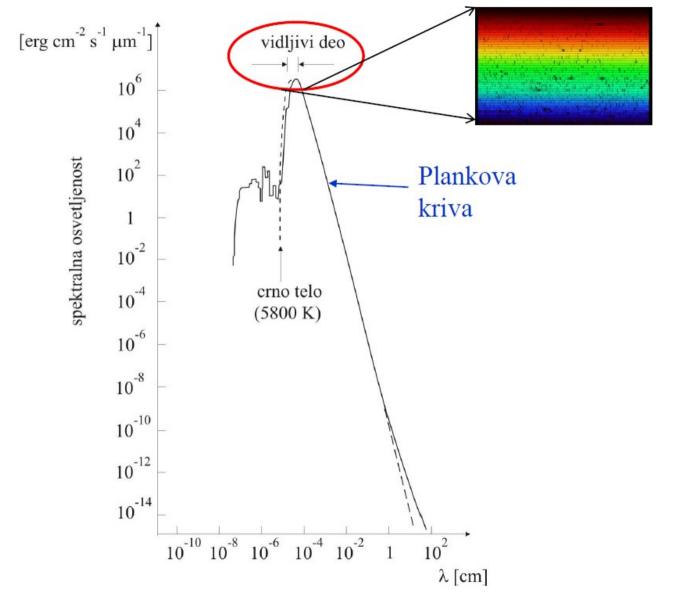
"Dubina formiranja"

- Fotoni različitih talasnih dužina dolaze iz različitih dubina atmosfere.
- Na različitim dubinama atmosfere vladaju različiti uslovi → Različite funkcije izvora.
- Tako na različitim talasnim dužinama vidimo različite intenzitete (različita apsolutno crna tela!).

Setimo se

- Neprozračnost je različita na različitim talasnim dužinama
- "Vidimo" različite temperatu
- Dobijamo spektar koji je sačinjen (u prvoj aproksimac od spekatara crnih tela različ temperatura na različitim talasnim dužinama.

Setimo se

 Na vežbama smo ove skokove razumeli preko:

 $[erg cm^{-2} s^{-1} \mu m^{-1}]$

spektralna osvetljenost

 10^6

104

 10^2

10⁻²

 10^{-4}

 10^{-6}

10⁻⁸

 10^{-10}

10⁻¹²

 10^{-14}

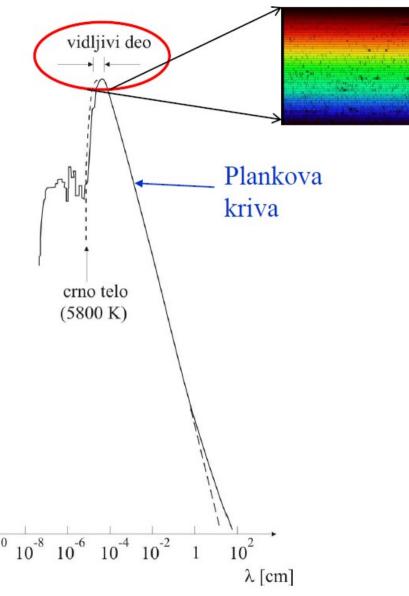
Izlazni intenzitet (spektar)

 $I_{\lambda} = I_{\lambda}^{0} e^{-\tau_{\lambda}} + S(1)$

Funkcija izvora u atmosferi

Intenzitet na donjoj granici

Ukupna optička debljina atmosfere

"Intuitivno" formalno rešenje

Funkcija izvora u atmosferi

Izlazni intenzitet (spektar)
$$I_{\lambda}=I_{\lambda}^0e^{-\tau_{\lambda}}+S(1-e^{-\tau_{\lambda}})$$
 Ukupna optička debljina atmosfere

Intenzitet na donjoj granici

- Ukoliko je "temperatura" ulaznog zračenja veća od temperature atmosfere, izlazni intenzitet je manji, i obrnuto.
- Ovo je ekstremno jednostavan model, ali nam pomaže da razumemo šta se dešava!
- Kako da povežemo temperaturu sa ovom pričom?

Za funciju izvora – setimo se Kirchhoff-a

$$\frac{dI_{\lambda}}{dl} = -\chi_{\lambda}I_{\lambda} + j_{\lambda} = 0$$
$$\frac{j_{\lambda}}{\chi_{\lambda}} = S_{\lambda} = I_{\lambda} = B_{\lambda}$$

- Ovo bi bila **(globalna) termodinamička ravnoteža (termalna ravnoteža).** Nulta aproksimacija za izlazni spektar.
- Medjutim, možemo da pretpostavimo da se koeficijenti apsorpcije i emisije lokalno ponašaju kao da su u ravnoteži (jer su čestice u ravnoteži), pa važi tzv. Lokalna termodinamička ravnoteža! Intenzitet je ipak rezultat jednačine prenosa.

$$\frac{j_{\lambda}}{\chi_{\lambda}} = S_{\lambda} = B_{\lambda} \neq I_{\lambda}$$
$$\frac{dI_{\lambda}}{d\tau_{\lambda}} = I_{\lambda} - S_{\lambda}$$

Lokalna termodinamička ravnoteža - čestice

Maxwell – ova raspodela po brzinama

$$f(v)dv = \left(\frac{m}{2\pi kT}\right)^{3/2} e^{-mv^2/2kT} 4\pi v^2 dv$$

Boltzmann jednačina (stanja ekscitacije)

$$\frac{n_j}{n_k} = \frac{g_j}{g_k} e^{-(E_j - E_k)/kT}$$

Saha jednačina (stanja jonizacije)

$$\frac{n_{i+1}}{n_i} = \frac{1}{n_e} \Phi(T) = \frac{1}{n_e} \left(\frac{2\pi mkT}{h^2}\right)^{3/2} \frac{2U_{i+1}}{U_i} e^{-\chi_i/kT}$$

Ravnotežne raspodele čestica na lokalnoj temperaturi

Ali, fotoni nemaju ravnotežnu raspodelu!

$$I_{\nu}(\vec{r}) \neq B_{\nu}(T(\vec{r}))$$
!

I za kraj

- Ako imamo vremena, rešimo do kraja drugi zadatak sa prethodnih vežbi i povežimo to sa temperaturom:
- Milne-Eddingtonova aproksimacija pretpostavlja da funkcija izvora u polubeskonačnoj atmosferi raste sa optičkom dubinom. Nadjite izlazni intenzitet za takvu atmosferu. Prodiskutujte rešenje.